

Arrest

nr. 66 077 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Kaapverdische nationaliteit, op 31 augustus 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 augustus 2011 tot teruggedrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 september 2011 om 11 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die *loco* advocaat J.d.D. NGUADI-POMBO verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij werd op 24 augustus 2011 aangetroffen te Zaventem komende vanuit Ilha Do Sal, met vlucht JAF 3512. Zij was niet meer in het bezit van de vereiste documenten.

Aangezien zij niet meer in het bezit was van de vereiste documenten werd haar in toepassing van artikel 3, eerste lid, 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), een beslissing tot teruggedrijving en in toepassing van artikel 74/5, § 1, 1° van de vreemdelingenwet, een

beslissing tot vasthouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, betekend. De beslissing tot terugnrijving is de bestreden maatregel.

Op 31 augustus 2011 werd beslist om verzoekster binnen te laten.

2. Ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op omdat verzoekende partij ondertussen toegelaten is tot het grondgebied en aldus geen nadeel meer ondervindt van de bestreden maatregel en ook geen voordeel meer kan putten uit de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Zoals de verwerende partij ook al aangeeft in haar nota met opmerkingen, dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast te stellen dat huidig beroep geen voordeel kan verschaffen aan de verzoekende partij, aangezien niet betwist wordt dat zij ondertussen is toegelaten tot het grondgebied en zij aldus geen nadeel meer ondervindt van de bestreden maatregel. Het belang dient niet enkel te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep, maar dient ook behouden te worden tot op het ogenblik van de uitspraak, hetgeen *in casu* niet het geval is.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

De verzoekende partij ontbeert het rechtens vereiste belang bij de vordering.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

J. CAMU